

การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

A STUDY OF SAVING AND INVESTMENT BEHAVIOR OF WORKING AGE

PEOPLE IN BANGKOK

ปริญดา พรหมจินดา

สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

PARINDA PHROMCHINDA

E-mail: Parinda.g21@gmail.com

Master of Business Administration, Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน (3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) สถิติเชิงพรรณนา ใช้ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (2) สถิติอนุมาน ใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากการวิเคราะห์พบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า (1) พฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ ด้านวัตถุประสงค์ในการออมเงินและการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร ด้านรูปแบบการออมและการลงทุน ด้านความถี่ในการออมและการลงทุน (2) ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนโดยรวมแตกต่างกัน (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน โดยรวม คือ ด้านผลตอบแทน ด้านครอบครัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านความต้องการ ด้านสุขภาพ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ตามลำดับ

ABSTRACT

Savings and investment behavior of working-age people in Bangkok The objectives of this study were (1) to investigate the savings and investment behavior of working-age people in Bangkok, (2) to study the savings and investment behavior of working-age people in Bangkok, classified by gender, age, educational level, marital status, occupation, income, extra income, and debt, and (3) to study family, health, needs, economic factors, knowledge, investment understanding, return affecting the savings and investment behavior of working-age people in Bangkok. The sample of this research consisted of 400 working-age people in Bangkok. A questionnaire was used as a research instrument for data collection. Data analysis was divided into two parts: (1) Descriptive statistics including percentage, frequency, mean and standard deviation, and (2) Inferential statistics including t-test and One-Way ANOVA, and LSD for a pairwise comparison if the difference was found as well as Multiple Regression Analysis.

The results of this study indicated that (1) overall savings and investment behavior of working-age people in Bangkok was at the highest level. When individual aspects were considered, an aspect with the highest mean was purpose of savings and investment, followed by perceived information, types of savings and investment, and frequency of savings and investment, (2) personal factors including gender, age, educational level, marital status, occupation, income, extra income, debt differently influenced overall behavior of savings and investment, and (3) the most influential factor for overall savings and investment was return, followed by family, economic factor, health, needs, knowledge and understanding of investment, respectively.

บทนำ

จากปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) จนเกิดผลกระทบไปทั่วโลก กลายเป็นมหาวิกฤติทางสาธารณสุขโลก ทำให้ภาครัฐในหลายประเทศต้องเข้ามาแทรกแซงครั้งใหญ่ เพื่อจำกัดการแพร่ระบาด ส่งผลต่อการใช้ชีวิตของผู้คนและทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศทั่วโลก หยุดชะงักพร้อมกัน พร้อมกับรายได้และกำลังซื้อที่ลดลงรุนแรง นำมาสู่ปัญหาการเลิกจ้างแรงงาน ส่งผลให้ผู้คนจำนวนมากตกงาน ถูกลดเงินเดือน ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในชีวิต ส่งผลให้เกิดปัญหาทางการเงิน เมื่อขาดการวางแผนการบริหารจัดการทางการเงินที่ดี การไม่รู้จักรับรู้การบริหารจัดการค่าใช้จ่ายของตนเองให้เหมาะสมกับรายได้ การใช้จ่ายโดยไม่มีเป้าหมาย การไม่วางแผนทางการเงินการออม หรือไม่มีการลงทุนเพื่อผลตอบแทนในอนาคตที่เหมาะสม

การออมถือเป็นการวางแผนทางการเงิน ทำให้ผู้ออมมีความมั่นคงทางการเงิน เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค หรือการเก็บสะสมทรัพย์สิน ที่มีสภาพคล่องสูงสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้เร็ว ผู้มีงานทำได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบค่าจ้าง เงินเดือน เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการใน

ชีวิตประจำวัน แต่ช่วงเวลาในการทำงานหารายได้สำหรับบุคคล ทำได้เพียงช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น หากเจ็บป่วย สุขภาพไม่แข็งแรง หรือออกจากงานเนื่องจากเกษียณ หรือจากสาเหตุสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ก็จะทำให้ขาดรายได้ แต่การบริโภคและค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันยังคงมีอยู่ ดังนั้นเพื่อให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แม้ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ จึงจำเป็นที่จะต้องจัดสรรและเก็บสะสมรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เงินออมโดยทั่วไปเกิดจากที่บุคคลมีรายได้ มากกว่า ค่าใช้จ่าย แล้วนำเงินที่เหลือจากรายได้มาออม นอกจากนี้การออมยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นปัจจัยที่กำหนดการลงทุนให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต ปัจจุบันนอกจากการออมในรูปแบบต่าง ๆ การลงทุนต่าง ๆ ก็ได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับมากในวัยทำงาน ทุกคนได้รับโอกาสให้นำเงินออมเข้ามาลงทุนกับบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ จึงมีทั้งนักลงทุนรายใหญ่และรายย่อยเกิดขึ้น หากนักลงทุนเหล่านี้ลงทุนด้วยความรู้ ความเข้าใจ ก็จะสามารถสร้างผลกำไรและความมั่นคงได้ จุดประสงค์ในการลงทุนในตลาดหุ้นส่วนใหญ่มาจากความต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนที่มากกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคาร และสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับหนึ่ง ข้อมูลจากศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสัดส่วนการออมที่เหมาะสมควรจะเป็น 1 ใน 4 ของรายได้ในแต่ละเดือน

กลุ่มคนวัยทำงาน ถือเป็นกลุ่มใหญ่ที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นกลุ่มแรงงานที่สำคัญอยู่ในช่วงอายุที่เหมาะสมกับการออมและการลงทุน เพื่ออนาคตที่มั่นคงตอนวัยชรา หรือตอนที่ต้องการใช้เงินฉุกเฉิน ซึ่งกลุ่มคนวัยทำงานก็มีการแข่งขันสูงเนื่องจากมีเด็กรุ่นใหม่จบใหม่ทุกปี หลังจากเกิดปัญหาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในหน้าที่การงาน เนื่องจากปัญหาภาวะเศรษฐกิจ การลดแรงงาน เลิกจ้าง การลดเงินเดือน การพักงาน ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการการเงินของบุคคล

ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อเสนอแนะเป็นแนวทาง และให้ตระหนักถึงการบริหารจัดการการเงินให้บุคคลทั่วไปมีเงินออมไว้ใช้จ่ายวันข้างหน้าในยามฉุกเฉิน ลดปัญหาภาระหนี้สินจากการกู้ยืม และความเสี่ยงจากความไม่มั่นคงทางการเงิน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน น่าจะส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่ต่างกัน น่าจะส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในการออมและการลงทุนของกลุ่มวัยทำงาน กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร ในการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ได้ทำการเลือกสุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ซึ่งเป็นกลุ่มคนวัยทำงาน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการ เปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1993) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร ในการศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดตัวแปรสำหรับการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

- 2.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน

- 2.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน ประกอบไปด้วย ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ด้านผลตอบแทน

- 2.2 ตัวแปรตาม ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

- 2.2.1 พฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ประกอบไปด้วย ด้านวัตถุประสงค์ในการออมและการลงทุน ด้านรูปแบบการออมและการลงทุน ด้านความถี่ในการออมและการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมการออมและการลงทุนส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกตามลำดับ

1. แนวคิดและทฤษฎีการออมและการลงทุน
2. พฤติกรรมการออมและการลงทุน
3. แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

1. แนวคิดและทฤษฎีการออมและการลงทุน

สุขใจ น้ำมุด (2541) ได้ให้ความหมายของการประหยัดและการออม คือ การใช้จ่ายเงินอย่างรู้ค่า คิดก่อนซื้อ คิดก่อนใช้ และการที่เราเก็บเข้ามากกว่าจ่ายออกไป เงินส่วนที่เหลือเก็บเรียกว่าเงินออม สะสมมากเข้าจะกลายเป็นเงินก้อนใหญ่ใช้ประโยชน์ยามจำเป็น เด็ก ๆ จะต้องลองหัดวางแผนทางการเงินได้อย่างง่าย ๆ ด้วยการรู้จักกำหนดเป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น และเป้าหมายทางการเงินระยะยาว จากนั้นควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามเป้าหมาย

วิทยากร เชียงกูล (2547) กล่าวว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้กับการบริโภคเงินที่ออมไว้ โดยการฝากไว้กับสถาบันการเงิน เงินออมเป็นแหล่งที่มาของการลงทุน

สุปัญญา ปลั่งกมล (2552) พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ และสื่อใหม่ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมของประชาชนในทิศทางบวกและสื่อที่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยลักษณ์ อัดตะนันท์ (2531) ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในระดับส่วนบุคคลนั้น จะมีปัจจัยทางสังคมเป็นตัวแปรที่กำหนดตัวหนึ่ง โดยปัจจัยในทางสังคมที่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อการออมคือ

1. จำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัวจะเป็นตัวกำหนดว่าจะออมได้หรือไม่ ถ้าจำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัวสูง โอกาสที่จะออมก็จะเป็นไปได้มากกว่าผู้มีเงินน้อย
2. เป้าหมายการออม ผู้ที่มีเป้าหมายในการออมมักจะมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีการออม
3. รสนิยมในการบริโภค จะมีอิทธิพลต่อการออมอยู่มาก เนื่องจากถ้าบริโภคมากก็จะออมน้อย
4. อายุ จะมีอิทธิพลต่อการออมตามทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุชั้ย นั่นคือ ผู้ที่มีอายุในวัยกลางคนจะมีการออมสูงกว่าวัยต้น และวัยป็นปลายของชีวิต
5. การศึกษา เชื่อกันว่าจะมีอิทธิพลต่อการออม โดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีการออมมากกว่าผู้ที่มีศึกษาน้อย ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่า หรือมีฉะนั้นก็เข้าใจในความสำเร็จของการออมมากกว่า
6. อาชีพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม เพราะนอกจากความแตกต่างกันของอาชีพจะทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของการรายได้แล้ว ลักษณะของอาชีพบางอาชีพก็จำเป็นต้องมีการออมไปในตัว
7. ขนาดของครัวเรือน จะมีผลต่อการออม โดยครัวเรือนขนาดใหญ่ที่มีสมาชิกในการดูแลมากกว่าการออมก็จะน้อย

8. กรรมสิทธิ์ในบ้านและที่ดิน เป็นสาเหตุหนึ่งที่กระทบต่อการออม เพราะผู้ที่มีสิทธิ์ในบ้านและที่ดินเรียบร้อยแล้ว ย่อมอยู่ในฐานะที่จะออมได้ดีกว่าผู้ที่ยังเป็นหนี้เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

9. สภาพภูมิศาสตร์และเขตที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออมที่สถาบันการเงินเพราะความสะดวกจะมีผลต่อการออม ฉะนั้นถ้าแหล่งที่อยู่อาศัยสะดวกต่อการไปยังแหล่งออม การออมก็อาจจะเพิ่มขึ้นได้

10. ความพร้อมของสถาบันการเงิน ที่ให้ความสะดวกทั้งระบบการออมและการติดต่อจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการออม

11. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นผลให้ผู้ออมตื่นตัว และมีความต้องการที่จะออมมากขึ้นตามแรงโฆษณาและสิ่งจูงใจ

2. พฤติกรรมการออมและการลงทุน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง การกระทำ หรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด และความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

มงคล เจริญ (2536) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมว่า หมายถึง กิริยาอาการ การกระทำ ของมนุษย์ การกระทำนั้นจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ซึ่งการกระทำ ที่แสดงออกมาให้ปรากฏเห็นได้ หรือเป็นอาการปฏิกิริยาภายในที่ไม่สามารถสังเกตได้

นงลักษณ์ วัฒนวานิชย์ (2553) นักจิตวิทยาได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก หมายถึง พฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้โดยบุคคลอื่น เช่น การอ่านหนังสือ การนอน การรับประทานอาหาร การปฏิบัติต่าง ๆ เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตได้ แต่เราสามารถทราบว่ามีพฤติกรรมเกิดขึ้น โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความคิด ความฝัน ทศนคติ เป็นต้น

ความสำคัญของการออมและการลงทุน เพื่อบรรลุจุดประสงค์ในอนาคตของบุคคล ซึ่งเป้าหมายของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันแล้วแต่ความจำเป็น และความต้องการของบุคคลนั้นๆ เช่น

1. เพื่อใช้จ่ายในยามชรา ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญของการออมและการลงทุนของคนทั่วไป ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่าในวัยชรา รายได้จะลดลง หรืออาจจะไม่มีรายได้ จึงจำเป็นต้องมีการออมและการลงทุน เพื่อใช้ในอนาคต

2. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เวลาที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน มีเหตุจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินฉุกเฉิน เช่น ประสบอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ปวด ซึ่งจำเป็นต้องมีเงินออม

3. เพื่อใช้ในการศึกษา เป็นการออมและการลงทุนสำหรับตนเองหรือบุตรหลาน เนื่องจากการศึกษามีความจำเป็นต่อคนในยุคปัจจุบัน และอนาคต

4. เพื่อใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

5. เพื่อหาผลประโยชน์ หมายถึง การออมและการลงทุนเพื่อให้ได้ซึ่งผลตอบแทน เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล การเก็งกำไรในการลงทุน

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยภรณ์ อัดตะนันท์ (2530) การตัดสินใจที่จะออมของครัวเรือนนั้นมีเหตุผลหลายประการ โดยแต่ละคนอาจจะมีเหตุผลแตกต่างกันออกไป แต่โดยรวม ๆ แล้วการตัดสินใจที่จะออมมีประกอบไปด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อใช้จ่ายในยามชรา บุคคลทั่วไปเมื่อขณะที่ยังมีงานทำย่อมมีรายได้ไว้ใช้จ่าย แต่เมื่อถึงคราวชรา มักจะเป็นช่วงที่มีรายได้ลดลงหรืออาจไม่มีรายได้เลย แต่ยังคงมีความจำเป็นในการใช้จ่ายซึ่งการใช้จ่ายอาจจะมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้เกิดการเก็บออมในช่วงชีวิตที่มีรายได้มากพอที่จะเหลือเก็บไว้ใช้จ่ายเมื่ออยู่ในวัยสูงอายุ

2. เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ยามฉุกเฉิน คือ ยามที่เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนทำให้ต้องมีการใช้จ่ายอย่างกะทันหัน เช่น การเจ็บไข้ได้ป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ โดยบุคคลที่ไม่ประมาทมักเก็บออมสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

3. เพื่อใช้จ่ายในการศึกษา อาจจะเป็นการศึกษาสำหรับตนเองหรือสำหรับทุกคนในครอบครัว โดยผู้ที่วางแผนชีวิตที่ดีจะต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ความสามารถด้วยการพยายามให้มีการศึกษาสูงขึ้นทั้งของตนเองและทุกคนในครอบครัว

4. เพื่อซื้อที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในปัจจัยที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตสำหรับผู้ที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง เมื่อใดที่รายได้เหลือจากการบริโภคที่จำเป็น ก็จะต้องเก็บออมไว้เพื่อเหตุผลนี้

5. เพื่อลงทุนในการประกอบอาชีพ ผู้มีอาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์บางอย่างในการประกอบอาชีพ

6. เพื่อไว้ซื้อทรัพย์สินที่อำนวยความสะดวก ความสะดวกเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาจึงมีคนจำนวนมากที่เก็บออมไว้เพื่อซื้อทรัพย์สินหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น รถยนต์ เครื่องใช้ในครัวเรือน

7. เพื่อสร้างหลักประกัน ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัย ประกันอุบัติเหตุ เป็นต้น เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนที่คาดไม่ถึง

8. เพื่อหาผลประโยชน์ คือ ผลตอบแทนที่ได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนลด เป็นต้น

9. เพื่อจัดตั้งธุรกิจ คนจำนวนมากเชื่อกันว่าการประกอบธุรกิจจะทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ทำธุรกิจดีขึ้น เมื่อผู้ใดมีฐานะจะประกอบธุรกิจได้ก็ย่อมพยายามที่จะทำ โดยปัจจัยในการประกอบธุรกิจก็คือเงินทุน ดังนั้นการออมจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะได้เงินทุนมาประกอบธุรกิจ

10. เพื่อซื้อเครื่องประดับ อาจเป็นเหตุผลในการออมอย่างหนึ่งของผู้มีรสนิยมในการประดับประดาเครื่องแต่งกาย ถ้าเมื่อใดที่อยู่ในฐานะที่จะออม ผู้ที่มีรสนิยมดังกล่าวก็จะออมไว้เพื่อสิ่งนี้

11. เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางด้านสังคม ในระบบสังคมไทย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคม เช่น การใช้ของขวัญวันเกิด แต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น มักเกิดขึ้นเสมอและมีได้มีการคาดคะเนมาก่อน ผู้ที่วางแผนการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างดีจึงมักกันเงินส่วนหนึ่งไว้เพื่อกิจกรรมนี้ เงินส่วนนี้ก็คือ เงินออม นั่นเอง

12. เพื่อเก็บไว้เป็นมรดก เป็นค่านิยมของสังคมไทยที่บิดา มารดา และปู่ย่า ตายาย มักเก็บออมทรัพย์สินไว้ให้ลูกหลาน

ความรู้ความเข้าใจในการลงทุน หมายถึง ความรู้และความเข้าใจแนวความคิดที่เกี่ยวกับการเงิน การลงทุน ความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ ซึ่งสำคัญต่อการตัดสินใจในการลงทุนให้เกิดประสิทธิผลที่ดีในอนาคต

สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549) ได้อธิบายว่า การพิจารณานักลงทุนว่าจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนได้มากน้อยเพียงใด จะขึ้นอยู่กับลักษณะของนัก

ลงทุนแต่ละคนสามารถยอมผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงที่แตกต่างกันไป โดยทั่วไปสามารถแบ่งนักลงทุนออกได้ 3 ประเภท คือ

1. นักลงทุนที่หลีกเลี่ยงความเสี่ยง นักลงทุนประเภทนี้ในทุกระดับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น อรรถประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในอัตราลดน้อยถอยลงเนื่องจากผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้น ทำให้นักลงทุนต้องเผชิญความเสี่ยงที่มากขึ้นและเนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ไม่ชอบความเสี่ยง อรรถประโยชน์ที่เขาได้รับจากการเพิ่มผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดน้อยถอยลงและ จะต้องได้รับความเสี่ยงที่มากขึ้น

2. นักลงทุนที่ชอบความเสี่ยง เป็นนักลงทุนที่ชอบในความเสี่ยงในทุกระดับของผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นและอรรถประโยชน์ก็จะเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นถึงแม้ว่าจะมี ความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากผลตอบแทนที่สูงขึ้นตาม เนื่องจากนักลงทุนประเภทนี้ชอบความเสี่ยง

3. นักลงทุนที่ไม่สนใจความเสี่ยง นักลงทุนประเภทนี้ทุกระดับของผลตอบแทนจะเพิ่มขึ้นและจะทำให้ อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่คงที่

เพชรี ชุมทรัพย์ (2544) กล่าวว่า ประเภทของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ แบ่งตามพฤติกรรมเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ

1. นักลงทุนที่ซื้อหุ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้โดยหวังเอาเงินปันผลเป็นหลัก ส่วนกำไรจากการขายหุ้น ย่อมแล้วแต่โอกาส การลงทุนในลักษณะนี้ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาจากคุณภาพของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน อย่างรอบคอบ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

2. นักเก็งกำไร เป็นนักเล่นหุ้นที่ซื้อหุ้นที่มีความเสี่ยงสูง โดยคาดหวังผลตอบแทนในรูปของกำไรจากการขายหุ้นภายในระยะสั้น ๆ และไม่หวังเงินปันผล การเล่นหุ้นในลักษณะนี้มีลักษณะแบบเก็งกำไร ผู้เล่นหุ้นต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และการตัดสินใจที่ฉับไว อาศัยช่วงจังหวะการเคลื่อนไหวราคาหุ้นเป็นสำคัญ ถ้าเก็งได้ถูกต้องก็จะได้กำไรในเวลาช่วงสั้น ๆ แต่ถ้าเก็งกำไรผิดก็จะเกิดผลขาดทุนในระยะเวลานาน เช่นเดียวกัน

วัตถุประสงค์ในการลงทุน (Investment Objectives) (e-learning 2010) ของนักลงทุนที่สำคัญมีอยู่ 4 ประการคือ

1. การเพิ่มค่าของเงินทุน (Capital Appreciation) คือต้องการให้หลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนไว้ มีมูลค่าเพิ่มพูนขึ้นตลอดเวลาที่ลงทุน

2. รายได้ประจำ (Current Income) นักลงทุนที่ต้องการได้รับรายได้เป็นประจำ จากการลงทุนในหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินที่ลงทุนไว้

3. การปกป้องเงินทุน (Capital Protection) นักลงทุนต้องการให้เงินลงทุนของตนเองมีความมั่นคง ไม่ลดหรือเสียหายไป

4. ผลตอบแทนรวม (Total Return) นักลงทุนประสงค์ให้ความเสี่ยงและผลตอบแทน ในการลงทุน มีความเหมาะสม

3. แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แตกต่างกันไป โดยความแตกต่างจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ

พรทิพย์ วรกีจโกศคาทร (2540) ประชากรศาสตร์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลแต่ละบุคคล แตกต่างไป โดยความแตกต่างทางประชากรศาสตร์ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

1. เพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เพศที่แตกต่างกัน ทำให้การรับรู้ แรงจูงใจ ความสนใจ พฤติกรรมการซื้อ ความคิด แตกต่างกัน ส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมการลงทุนที่ ต่างกัน

แสงสุณีย์ สุรกร (2551) กล่าวว่า เพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกันในด้าน พฤติกรรม โดยผู้หญิงกับผู้ชายมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกันรวมถึงความรู้สึก นึกคิด และทัศนคติ

2. อายุ เป็นตัวแปรที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการออมและการลงทุนตามช่วง อายุ โดยส่วนใหญ่บุคคลที่มีอายุมากกว่าจะมีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่มากกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย กว่า

แสงสุณีย์ สุรกร (2551) กล่าวว่า อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีพฤติกรรมแตกต่างกัน และจะมี อิทธิพลต่อการออมตามทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุขัย

3. การศึกษา เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่ออาชีพ และรายได้ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย โดยบุคคลที่มีการศึกษา ดี มักจะมีอาชีพที่ดี และรายได้สูง ส่งผลให้เมื่อนำรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว ยังคงเหลือเงินออมและเงินลงทุน ดังนั้นจึงส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่มากขึ้นตามมาด้วย

แสงสุณีย์ สุรกร (2551) กล่าวว่า การศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่ออาชีพและรายได้ของบุคคล นั้น ๆ ด้วย โดยผู้ที่มีการศึกษาดีมักจะมีอาชีพที่ดีและรายได้ที่ดีตามมา

4. สถานภาพ เป็นตัวแปรที่กำหนดพฤติกรรมการออมและการลงทุนด้วยเช่นกัน หากบุคคลที่มี สถานภาพสมรส มีบุตร หรือบุคคลที่ต้องดูแล ย่อมส่งผลให้มีรายจ่ายที่เพิ่มมากขึ้นกว่าบุคคลสถานภาพโสด ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่แตกต่างกันไปแต่ละสถานภาพ

วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาห์ และวลัยลักษณ์ อัคระนันท์ (2531) กล่าวว่า ขนาดของครัวเรือน จะมีผล ต่อการออม โดยครัวเรือนขนาดใหญ่ที่มีสมาชิกในการดูแลมากกว่าการออมก็จะน้อย

5. อาชีพ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุน บุคคลที่มีอาชีพที่ดี มั่นคง มักจะ มีการออมและการลงทุนที่สม่ำเสมอมากกว่า

6. รายได้ และรายได้พิเศษ เป็นตัวแปรที่สำคัญมากต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุน กล่าวคือ หากบุคคลที่มีรายได้สูง หรือมีรายได้พิเศษเพิ่มเติม มีแนวโน้มที่จะมีเงินใช้จ่ายและมีพฤติกรรมการออมและ การลงทุนมากขึ้นด้วย

สุภาภรณ์ พลนิกร (2548) ได้ให้ความหมายว่า รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน เป็นตัวแปรที่สำคัญ มาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้จ่ายและการเก็บออม ส่วนมากถ้าบุคคลมีรายได้มากก็ จะมีแนวโน้มที่จะมีเงินใช้จ่ายและเงินเก็บออมมากด้วย

7. หนี้สิน เป็นตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุน บุคคลที่มีหนี้สินมักจะไม่เหลือเงิน เพื่อออมและลงทุน หรืออาจจะเหลือน้อย เนื่องจากมีรายจ่ายที่มากกว่ารายได้

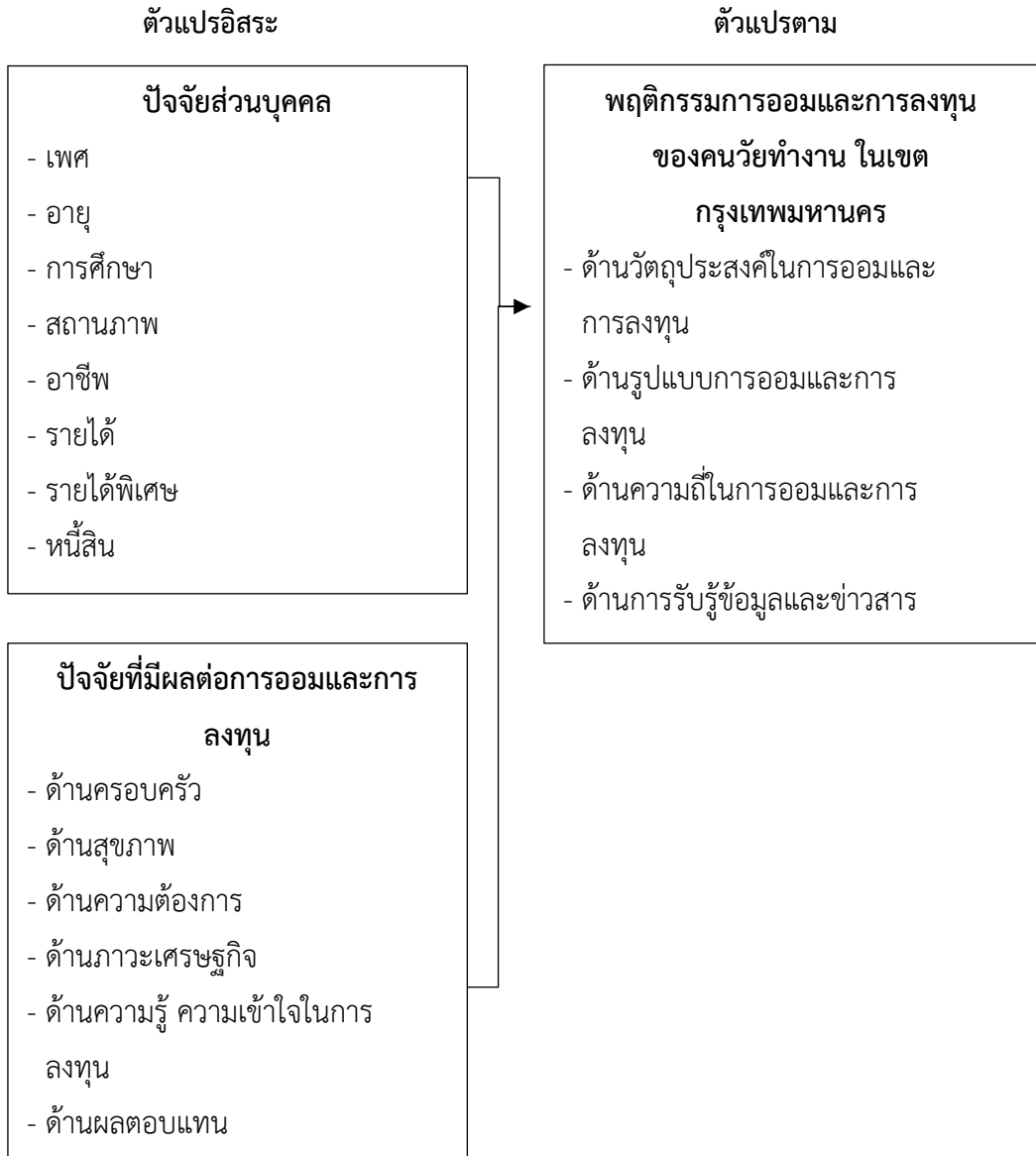
อภิขญา จีวพัฒน์กุล (2553) จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออมที่ผ่านมาด้านภาระหนี้สินพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สินโดยภาระหนี้สินแตกต่างกันมีพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

สุวีณา กลัดเกิด (2551) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมของบุคคลจากงานวิจัยในอดีต พบว่า ปัจจัยที่มีความสอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการออม ดังนี้

1. รายได้ รายได้ที่ใช้จ่ายจริงหลักหักภาษีแล้วเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการออม ของบุคคล เพราะเงินออมก็คือ รายได้หลังจากที่ได้จับจ่ายใช้สอยไปเพื่อการบริโภคแล้ว
2. การบริโภค เป็นปัจจัยโดยตรงที่มีผลต่อการออม เพราะการออมเกิดจากรายได้ที่เหลือจากการบริโภคหากบุคคลมีการบริโภคมากก็จะมีเงินเหลือเพื่อเก็บออมน้อยลง
3. อัตราดอกเบี้ย เป็นผลตอบแทนจากการนำเงินไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน หากมีอัตราดอกเบี้ยสูงก็จะทำให้ได้รับผลตอบแทนสูง บุคคลก็จะนำเงินไปออมกับสถาบันการเงินมากขึ้น หากดอกเบี้ยต่ำผลตอบแทนที่ได้ก็จะต่ำ บุคคลก็จะเก็บออมไว้กับสถาบันการเงินลดลง
4. ระดับราคาสินค้า ถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับต่ำ บุคคลก็จะมีรายได้ที่เหลือจากการซื้อสินค้าและบริการเก็บไว้ในรูปแบบของเงินออม ถ้าราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง เงินออมของบุคคลก็จะมีน้อย เนื่องจากต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รายได้ที่เหลือในการออมก็จะน้อยลง
5. จำนวนสาขาของสถาบันการเงิน หากการไปใช้บริการที่สถาบันการเงินทำได้ง่ายย่อมเป็นสิ่งจูงใจและให้ความสะดวกกับประชาชนในการออม
6. อายุมีผลต่อการออมตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต คือ ผู้ที่มีอายุอยู่ในช่วงวัยกลางชีวิตซึ่ง มักจะเป็นวัยทำงานจะมีการออมสูงกว่าในวัยตอนต้นและวัยปลายชีวิต
7. การศึกษาโดยทั่วไปผู้ที่มีการศึกษาสูงจะออมมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงกว่าหรือมีโอกาสในการแสวงหางานมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย
8. อาชีพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออม เพราะนอกจากความแตกต่างกันของอาชีพจะทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องรายได้
9. เป้าหมายการออม ผู้ที่มีเป้าหมายในการออมหรือการวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการออมมักจะมีแนวโน้มที่จะมีปริมาณการออมสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความเป้าหมายในการออม
10. การโฆษณาและสิ่งจูงใจ เป็นผลให้ผู้ออมตื่นตัวและมีความต้องการที่จะออมมากขึ้นตามแรงโฆษณาและสิ่งจูงใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการศึกษา และทำการวิจัยพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี แสดงเป็นกรอบแนวคิดแบบแผนภาพดังนี้

การออกแบบวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นแบบแผนการวิจัยที่ใช้ค้นหาคำตอบของสถานการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง การวิจัยไม่ได้จัดกระทำสิ่งทดลองให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยเป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์และใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ประชากร กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถที่จะทราบจำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงได้ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการ เปิดตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (1993) เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยทำการเลือกจากตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยได้มีการนำเสนอแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง และมีความครอบคลุมเนื้อหาที่จะทำการวิจัย รวมถึงการใช้ภาษาที่ใช้ในการวิจัยว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามาแก้ไข ก่อนนำไปใช้จริง โดยใช้วิธีวัดความตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ 30 คน เพื่อตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาครอนบาค

เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentages) และค่าความถี่ (Frequency) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน

1.2 ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ย (Mean) ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน พฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับความคิดเห็น โดยใช้สูตรการคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น

2. สถิติอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ รายได้พิเศษ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ หนี้สิน โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยสถิติ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน ด้านผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis (MRA)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับ ด้านวัตถุประสงค์ในการออมเงินและการลงทุน ด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร ด้านรูปแบบการออมและการลงทุน ด้านความถี่ในการออมและการลงทุน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านการศึกษา ด้านสถานภาพ ด้านอาชีพ ด้านรายได้ ด้านรายได้พิเศษ ด้านหนี้สิน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้ รายได้พิเศษ หนี้สิน ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุนที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการออมและการลงทุน ด้านครอบครัว ด้านสุขภาพ ด้านความต้องการ ด้านภาวะเศรษฐกิจ ด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า คนวัยทำงานจะมีพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากมีความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน มีเศรษฐกิจที่ดี มีรายได้มากกว่ารายจ่าย และมีผลตอบแทนที่สูง

1. **ด้านวัตถุประสงค์ในการออมและการลงทุน** ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานมีวัตถุประสงค์ในการออมและการลงทุน คือ เพื่อใช้ในยามเจ็บป่วย เพื่อใช้ซื้อในสิ่งที่ท่านต้องการ เพื่อหวังผลตอบแทน เพื่อใช้ในอนาคหลังจากลาออกหรือเกษียณจากงาน เพื่อเก็บไว้ให้บุตร หรือครอบครัว เพื่อใช้ในการศึกษา เพื่อใช้

ในการลดหย่อนภาษี เพื่อเป็นเงินทุนประกอบธุรกิจ ตามลำดับ ดังนั้น อาจจะแนะนำการออมและการลงทุน เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ต่าง ๆ ตามที่คนวัยทำงานต้องการมากที่สุด

2. ด้านรูปแบบการออมและการลงทุน ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานมีรูปแบบการออมและการลงทุน คือ เงินฝากธนาคาร ถิ่นเงินสด สินทรัพย์ที่มีค่า เช่น คอนโด ทองคำ ที่ดิน บ้าน ประกันชีวิต กองทุนหุ้น ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าคนวัยทำงานยอมรับความเสี่ยงได้น้อย จึงเลือกที่จะออมในธนาคารมากที่สุด อาจเป็นเพราะยังมีความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนน้อย ดังนั้น เพิ่มความรู้ ความเข้าใจการลงทุนให้กับคนวัยทำงาน เพื่อที่จะทำให้มีพฤติกรรมการออมและการลงทุนที่มากขึ้น

3. ด้านความถี่ในการออมและการลงทุน ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานส่วนใหญ่มีการออมและการลงทุน อาจเป็นเพราะมีรายได้ที่แน่นอน ทำให้สามารถมีการวางแผนในการลงทุนได้ ดังนั้น อาจจะทำการออมและการลงทุน ที่ได้ผลตอบแทนสูง เพื่อจะได้ให้คนวัยทำงานมีการออมและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

4. ด้านการรับรู้ข้อมูลและข่าวสาร ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทาง Social media เพื่อน หรือคนในครอบครัว โทรทัศน์ สื่อประชาสัมพันธ์ ใบปลิว พนักงานสถาบันการเงิน ตามลำดับ ดังนั้น อาจจะเพิ่มการโฆษณาทาง Social media มากขึ้น เพื่อให้คนส่วนใหญ่ได้เห็นและเข้าใจถึงการออมและการลงทุนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางให้มีการออมและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

2. ควรศึกษาแนวทางพฤติกรรมการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการออมและการลงทุนของคนวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกดล สิริวัฒนชัย. (2557). การตัดสินใจลงทุนในหุ้นของคนรุ่นใหม่ที่มีอายุระหว่าง 18-48 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1. พรทิพย์ เกิดขำ และศิริภัสสร โรจนสัญชัยกุล. (2553). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัท แอด วานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน). สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรารธนา เหล่าคนดี. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการออมของวัยทำงาน. การค้นคว้าอิสระ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุลฐกาน ตั้งทิวาพร. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน. วิชาการตลาด หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติศักดิ์ พัฒนดำรงเกียรติ. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร. สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อริวัฒน์ โตสันติกุล. (2556). แนวโน้มและพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2.
- ไกรวิชัย ประชุมพันธ์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิไลลักษณ์ ไทยอุตสาหกรรม และวลัยภรณ์ อັตตะนันท์. (2530). การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พจนีย์ มัยรัตน์. (2554). พฤติกรรมการออมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. ทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กฤษฏี ยิวคิม. (2555). ทศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรณีศึกษาบุคลากรคณะรัฐศาสตร์. วิทยานิพนธ์เสนอ ต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนพล จันท์แก้วเดช. (2562). พฤติกรรมการลงทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนรายย่อย ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาอิสระต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง.